

GRUNDLAGSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 21/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om åtgärder för in- skränkande av tobaksrökning samt 54 a och 54 e § i läkemedelslagen

Till social- och hälsovårdsutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 6 oktober 2009 en proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning samt 54 a och 54 e § i läkemedelslagen (RP 180/2009 rd) till social- och hälsovårdsutskottet för beredning och bestämde samtidigt att grundlagsutskottet ska lämna utlåtande i ärendet till social- och hälsovårdsutskottet.

- regeringsråd Ismo Tuominen, social- och hälsovårdsministeriet
- lagstiftningsråd Camilla Busck-Nielsen, justitieministeriet
- professor Mikael Hidén
- assistent Juha Lavapuro
- professor Olli Mäenpää
- professor Tuomas Ojanen.

Sakkunniga

Utskottet har hört

Samband med andra handlingar

Tupakkateollisuusliitto r.y. har lämnat ett skriftligt ställningstagande till utskottet.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår ändringar i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning och i läkemedelslagen.

Det ska bli förbjudet att ha tobaksprodukter och deras varumärken synliga i detaljhandelsställen. Tobaksprodukter ska inte få säljas eller på annat sätt överlätas till en person som inte har fyllt 18 år och import och innehav av tobaksprodukter förbjuds sådana personer. För försäljare av tobaksprodukter fastställs en åldersgräns på 18 år. Förbudet mot tobaksrökning ska utvidgas bland annat i lokaler och fordon som används av barn och unga, bostadsfastigheters gemensam-

ma lokaler, evenemang som ordnas på utomhusområden och i hotellrum. Import, försäljning och annan överlåtelse av tobak som är avsedd för oralt bruk förbjuds, men för personligt bruk får man dock importera en begränsad mängd sådan tobak som resgods. Detaljhandel med tobaksprodukter från automat förbjuds.

Det föreslås att läkemedelslagen ska andras så att nikotinpreparat utöver i affärer, kiosker och servicestationer även får säljas i förplägnadsrörelser.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft våren 2010. För förbudet att ha tobaksprodukter

synliga och begränsningarna av tobaksrökning i hotellrum föreskrivs dock en övergångstid på två år. Försäljning av tobak från automat förbjuds med en övergångstid på fyra år.

I motiven till lagstiftningsordningen granskas förbudet mot att ha tobaksprodukter synliga i förhållande till yttrandefriheten i grundlagens 12 §. Det anses att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Förbudet mot att ha tobaksprodukter synliga med tanke på egendomsskyddet

Enligt 8 § 1 mom. i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning har reklam och indirekt reklam som gäller tobaksprodukter redan tidigare varit förbjuden. Enligt en ny 8 a § 1 mom. i lagförslag 1 i propositionen ska det också vara förbjudet att ha tobaksprodukter och deras varumärken synliga vid detaljförsäljning av tobaksprodukter.

Det framgår av motiven till propositionen (t.ex. s. 18—19) att synlighållande av förpackningar för tobaksprodukter anses vara en mycket effektiv marknadsföringsmetod som inte är förbjuden i den gällande lagen. Vidare står det i motiven att tobaksprodukter allmänt taget presenteras på försäljningsställen mera synligt än övriga konsumtionsvaror. Detta i sin tur anses locka även rökare som har beslutat eller försöker sluta röka till impulsköp (s. 11 och 18). Enligt 8 a § 3 mom. i den föreslagna lagen får en detaljförsäljare av tobaksprodukter på begäran visa en tryckt förteckning över de tobaksprodukter som finns till detaljförsäljning och deras priser för den som köper tobaksprodukter. Förteckningen får endast innehålla nödvändig produktinformation som presenteras på ett enhetligt sätt. Närmare bestämmelser om förteckningens innehåll och utformning (bl.a. om förteckningens typsnitt) utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Förteckningen får inte heller ligga framme hela tiden, utan den ges till kunden för påseende endast på begäran. Kunden får inte ta med sig förteckningen, utan att ge för påseende betyder att förteckningen alltid ska ges tillbaka till försäljaren.

Lagförslaget har ur konstitutionell synvinkel kopplingar till flera grundläggande fri- och rättigheter. Det uppges (s. 17) att lagförslagets främsta syfte är att begränsa marknadsföringen och utbudet av tobaksprodukter ytterligare, särskilt i barns vardagsmiljö. Således har lagstiftningen onekligen samband med 19 § 3 mom. i grundlagen där det stadgas att det allmänna enligt vad som närmare bestäms genom lag ska tillförsäkra var och en tillräckliga social-, hälsovårds- och sjukvårdstjänster samt främja befolkningens hälsa. Att regleringen har en sådan bakgrund utgör utan tvekan en godtagbar grund för begränsningar som beror på ett tungt vägande samhälleligt behov.

Enligt grundlagens 15 § 1 mom. är vars och ens egendom tryggad. Även immateriella rättigheter med förmögenhetsvärde (t.ex. rätten till varumärket; se RP 309/1993 rd samt t.ex. GrUU 27/2008 rd och GrUU 28/2005 rd) ingår i egendomsskyddet. Genom det föreslagna förbudet att ha tobaksprodukter synliga ingriper man inte direkt i äganderätten till varumärket utan begränsar kraftigt varumärkesinnehavares rätt att nyttja denna egendom i sin näringsverksamhet. Således ingriper förslaget indirekt även i näringsfriheten enligt 18 § 1 mom. i grundlagen eftersom förbudet inverkar negativt på viljan att starta ny näringsverksamhet i branschen. Å andra sidan måste man beakta det faktum att tobaksvarumärken innehas av juridiska personer vars förmögenhet är betydande. I en sådan konstellation har grundlagsutskottet i sin praxis ansett att lagstiftaren beträffande egendomsskyddet har mera svängrum än när bestämmelserna får direkta konsekvenser för de fysiska personerna bakom den juridiska personen (se GrUU 9/2008 rd, s. 4). Anmärkningsvärt är också att grundlagsut-

skottet i sin tidigare praxis har betonat strävan efter att i enlighet med 19 § 3 mom. i grundlagen främja befolkningens hälsa som är bakgrunden till begränsningarna av reklam och marknadsföring av tobaksprodukter. Redan före reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna ansåg grundlagsutskottet att åtgärderna för inskränkande av tobaksrökning är framkallade av ett allmänt intresse (se GrUU 4/1976 rd). Också efter reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna har utskottet konstaterat att begränsningarna i anknytning till rökning har att göra med ett betydande samhälleligt intresse (se t.ex. GrUU 19/2006 rd).

Förbudet mot synlighållandet motiveras av folkhälsoskäl. Enligt utskottet är det svårt att bedöma och bevisligen observera förbudets faktiska konsekvenser. På det övergripande planet anser grundlagsutskottet dock att den begränsning av äganderätten som ingår i lagförslaget har ett godtagbart syfte och att det inte har större omfattning än vad som är motiverat med tanke på det samhälleliga intresse att ingripa i äganderätten som ligger bakom regleringen till denna del.

Förbudet mot att ha tobaksprodukter synliga i förhållande till yttrandefriheten

Grundlagens 12 § 1 mom. säger att var och en har yttrandefrihet. Till yttrandefriheten hör rätten att framföra, sprida och ta emot information, åsikter och andra meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Närmare bestämmelser om yttrandefriheten utfärdas genom lag. Förbudet mot att ha tobaksprodukter synliga har betydelse med tanke på yttrandefriheten eftersom det tillsammans med förbudet mot reklam på ett väsentligt sätt begränsar näringsidkarens möjlighet att nyttja sitt varumärke som ett kännetecken för att urskilja de varor som erbjuds till salu eller annars sätts i omlopp från andras varor. Då är det svårt för även konsumenten att skilja mellan de olika tillgängliga produkterna.

Mot bakgrunden av motiven kommer tillämpningen av förbudet mot synlighållande att vara mycket strikt. Som ett exempel på detta kan nämnas det som sägs i propositionsmotiven (s.

30): "Som att hålla tobaksprodukter och deras varumärken synliga ska inte anses vara åtgärder som hör till kundservice, som anknyter till att ta en produkt som kunden frågar efter och visa den och eventuellt räcka över den till kunden. I praktiken ska även andra tobaksprodukter kunna vara synliga för kunden i ett detaljhandelsställe när försäljaren för en tid öppnar det ställe där produkterna förvaras."

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att skyddet för yttrandefrihet i princip även täcker in reklam och marknadsföring. Men dessa kan begränsas i större omfattning än vad som egentligen är möjligt inom yttrandefrihetens innehållsliga kärnområde. Å andra sidan bör också regleringen av reklam och marknadsföring uppfylla de allmänna villkoren för en lag som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna (se GrUU 3/2010 rd, s. 2/I och GrUU 54/2006 rd, s. 2 och där nämnda utlåtanden). I Finland är tobak — bortsett från tobak som är avsedd för oralt bruk — ett njutningsmedel vars försäljning är lagligt. Mot den bakgrunden verkar begränsningarna i marknadsföringen av tobaksprodukter onödigt stränga. Regleringen kan bli rättare proportionerad i fall kunden i försäljningsstället får en möjlighet att bekanta sig med en bildsamling som visar upp de tobaksvarumärken som säljs där och att också få ta med sig en tryckt förteckning över de tobaksprodukter som säljs i försäljningsstället i fråga. Med dessa ändringar kan bestämmelsen anses uppfylla villkoren för att begränsa yttrandefriheten i enlighet med 12 § 1 mom. i grundlagen speciellt med tanke på det vägande folkhälsorelaterade skäl som ligger bakom lagförslaget. En sådan ändring är ett villkor för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Förbudet mot synlighållande tillämpas dock inte enligt paragrafens 2 mom. på sådana försäljningsställen med egen ingång som huvudsakligen säljer tobaksprodukter och rökdon och där de tobaksprodukter som säljs inte kan ses utanför försäljningsställen och dit tillträde är förbjudet för personer som inte har fyllt 18 år.

I sak innebär detta att en sådan affär inte kan ha ett skyltfönster där de viktigaste försäljnings-

artiklarna syns. Däremot får dock andra varor som finns till salu — varav det i motiven nämns t.ex. kvällstidningar och sötsaker — vara framme. Bestämmelsen innebär en kraftig begränsning i möjligheten att marknadsföra affärens centrala varugrupper och ingriper indirekt även i näringsfriheten. Därför anser utskottet det viktigt med tanke på grundlagens 12 § 1 mom. och 18 § 1 mom. att förbudet lindras till exempel så att marknadsföring av tobaksprodukterna inte får ha en klart dominerande ställning då de läggs fram så att de kan ses utifrån. Samtidigt bör förbudet mot inträde för minderåriga slopas i paragrafen eftersom det ändå inte är tillåtet att sälja dem tobaksprodukter. Däremot får man sälja dem till exempel sötsaker som eventuellt finns till salu.

Rökförbud och övervakning av dem

I 12 § i det första lagförslaget ingår en del nya bestämmelser om platser där rökning är förbjuden. Sådana förbud ingriper lätt i personens självbestämmanderätt och den vägen i den personliga friheten enligt grundlagens 7 § 1 mom. och i skyddet för privatlivet enligt grundlagens 10 § 1 mom. Enligt 1 mom. 1 punkten i lagförslaget är rökning förbjuden i lokaler där det bedrivs familjedagvård medan familjedagvården pågår. Enligt 1 § 3 mom. i lagen om barndagvård (36/1973) kan familjedagvård ordnas i ett privathem eller på någon annan hemliknande vårdplats som kallas för familjedaghem.

Enligt 17 § i lagförslaget ska kommunen övervaka förbudet. Kommunen kan också förrätta inspektioner. Myndigheten kan alltså förrätta inspektioner som sträcker sig till lokaler som används för fast boende och som omfattas av skyddet för hemfriden (se t.ex. GrUU 37/2002 rd). Enligt grundlagens 10 § 3 mom. går det att genom lag bestämma om åtgärder som ingriper i hemfriden bl.a. för att trygga någon annan grundläggande fri- och rättighet. I detta fall är syftet med förbudet att skydda mycket små barn från att utsättas för tobaksrök. Enligt utskottets mening bör man vid bedömningen av förbudets och inspektionsrättens proportionalitet fästa uppmärksamhet vid barnets ålder och det fak-

tum att exponeringen för tobaksrök på grund av att familjedagvårdaren röker inomhus är långvarig och sker upprepade gånger. Mot denna bakgrund utgör tryggandet av barnens välmående enligt 19 § 3 mom. i grundlagen en godtagbar grund för att begränsa hemfriden. Det är också mycket konsekvent att rökförbudet utvidgas till familjedaghem som utgör en lagstadgad form av barndagvård på samma sätt som daghemmen. Rökförbudet gäller de sistnämnda redan enligt den gällande lagen. Enligt utskottet riskeras inte heller den egentliga kärnan för hemfriden då man inspekterar lokaler där det utövas yrkesverksamhet. Det är naturligt att iakttagandet av rökförbudet övervakas i samband med att socialnämnden, efter att en anmälan om bedrivande av barndagvårdsverksamhet inkommit, verkställer granskningen på dagvårdsplatsen för att se till att dagvården och dagvårdsplatsen uppfyller de sanitära och andra fordringar som uppställts för dagvården. En bestämmelse om detta finns i 11 § 1 mom. i förordningen om barndagvård (239/1973). Statsrådet bör vidta åtgärder för att lyfta upp bestämmelsen om granskningsverksamhet i förordningen till lagnivå.

Det föreslagna rökförbudet i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten påverkar inte behandlingsordningen för lagförslaget.

I 1 mom. 6 punkten i paragrafen ingår ett förbud mot rökning i allmänna kommunikationsmedel samt i övriga kommunikationsmedel där personer som inte fyllt 18 år vistas. Förbudet har samband med den personliga friheten och skyddet för privatlivet. I fråga om "övriga kommunikationsmedel" handlar förbudet om till exempel rökning i privatbilar. Att myndigheterna ingriper i en sådan verksamhet inkräktar på ett mycket påtagligt sätt på privatlivets område, enligt utskottet.

Det framgår av paragrafens 2 mom. att bl.a. en inspektion kan förrättas. Om det är meningen att inspektera till exempel i privatbilar, handlar det enligt utskottet om en åtgärd som inte längre är rätt proportionerad i relation till målet. De privata kommunikationsmedlen där det finns lokaler för fast boende, såsom husvagnar, utgör dessutom ett specialfall. Dessa lokaler är hem-

fridsskyddade, trots att de i fråga om hemfriden befinner sig på en sorts gråzon (se GrUU 16/2004 rd, s. 5 och GrUU 8/1994 rd, s. 3). Då kan man stifta om förrättandet av inspektionen genom lag, om det är nödvändigt för att utreda ett brott eller för att trygga någon annan grundläggande fri- och rättighet. Åsidosättandet av förbudet har inte kriminaliserats. Förbudets förhållande till 19 § 3 mom. i grundlagen, som föreskriver om befolkningens hälsa, är i detta sammanhang så diffust att kvalifikationskriteriet i 10 § 3 mom. inte heller uppfylls.

Utskottet anser att rökförbudet "i övriga kommunikationsmedel" är problematiskt också med tanke på proportionaliteten och att bestämmelsens syfte kan nås med lindrigare metoder (hälsoupplösning och attitydpåverkan) än med lagstiftning. Det finns också skäl att misstänka att ett sådant förbud inte i verkligheten kan övervakas effektivt, utan att det snarare är symbolisk lagstiftning som enligt utskottets mening bör undvikas.

Som helhet betraktat anser utskottet att slopandet av "i övriga kommunikationsmedel" från tillämpningsområdet för förbudet i 12 § i mom. 6 punkten är en förutsättning för att lagen i enlighet med grundlagens 7 § 1 mom. och 10 § 1 mom. ska kunna stiftas i vanlig lagstiftningssordning.

Enligt 17 § 2 mom. i lagförslaget ska kommunen efter en inspektion förbjuda verksamhet som strider mot bestämmelsen och den kan enligt 1 punkten i momentet också anmäla detta till allmänna åklagaren. Vidare kan kommunen enligt 20 § 2 mom. effektivisera förbudet med vite. Enligt 21 § 5 mom. dömer förvaltningsdomstolen ut vite på ansökan av den som förelagt vitet. Överlag är regleringen enligt utskottets mening mycket svårbegriplig och exceptionell främst på grund av att tillämpningsområdet för 12 §, dit rökförbudet ingår, föreslås bli betydligt utvidgat medan bestämmelserna om styrningen och övervakningen i den gällande lagen föreslås bli justerade närmast i fråga om namn på myndigheter och vissa hänvisningar till paragrafer. Enligt utskottet uppfyller ett sådant förfarande inte kraven på god lagberedning.

Enligt 1 mom. 8 punkten är rökning förbuden under skyddstak, på läktare och vid andra offentliga tillställningar som anordnas på utomhusområden, där deltagarna vistas stillastående eller stillasittande. Enligt motiven till bestämmelsen (s. 32) ska den tillämpas på läktare och skyddstak på utomhusområden i samband med till exempel idrottstävlingar och matcher. Enligt motiven ska det dock vara tillåtet att röka vid alla tillställningar som anordnas utomhus, om detta sker annanstans än på det egentliga läktarområdet eller området under skyddstak eller på tillställningens åskådar- eller vistelseområde.

Enligt ordalydelsen i bestämmelsen och i ljust av motiven till den är det fortsatt mycket oklart var det i de evenemang som avses i bestämmelsen är tillåtet att röka. Enligt utskottet bör bestämmelsen förtydligas — särskilt med hänsyn till att brott mot den ska bli kriminaliserade — så att den motsvarar motiven.

Godkännande av ett provningslaboratorium

Enligt den gällande 6 § 2 mom. i lagen ska den som tillverkar eller importerar cigaretter se till att halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av en cigarett har mätts och att exaktheten av informationen om tjära och nikotin på förpackningarna har verifierats innan produkten överläts till minutförsäljning.

Enligt 6 a § i lagförslaget 1 ska ett provningslaboratorium som utför tester vara godkänt och övervakas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Enligt 3 mom. i samma paragraf kan endast en myndighet godkännas som provningslaboratorium. Ett provningslaboratorium som är verksamt i anslutning till en importör eller tillverkare av tobaksprodukter kan dock godkännas för att utföra testning eller verifiering av egna produkter. Brandsäkerhetskraven kan också fastställas av ett annat ackrediterat forskningslaboratorium. Enligt 6 b § 3 mom. i lagförslaget kan Tillstånds- och tillsynsverket för viss tid avbryta verksamheten vid ett provningslaboratorium i fall det har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet.

Grundlagsutskottet har tidigare ansett att skötseln av förvaltningsuppgifter som hör till myndigheter inte omfattas av näringsfriheten som tryggas i 18 § 1 mom. i grundlagen (se t.ex. GrUU 20/2006 rd). I sådana fall har utskottet dock ansett det nödvändigt med tanke på proportionaliteten i regleringen av rättigheter och skyldigheter för en privat aktör som inte hör till myndighetsorganisationen att möjligheten att godkännandet återkallas eller att verksamheten avbryts binds vid allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser och vid att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndsinnehavaren inte har lett till korrigerande av brister i verksamheten. Därför bör 6 b § 2 mom. i lagförslaget ändras så att avbrytandet av verksamheten vid ett laboratorium binds vid sådana villkor.

Automatiska säljapparater för tobaksprodukter

Enligt 10 a § 2 mom. i det första lagförslaget är det förbjudet att sälja tobaksprodukter från automat. Enligt 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen träder detta förbud dock i kraft först den 1 januari 2014 efter en övergångsperiod. Före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gäller när den föreslagna lagen träder i kraft. Tobaksautomater används för närvarande bland annat i hotellreceptioner och restauranger. Enligt gällande lag får tobaksprodukter och rökdon säljas genom tobaksautomater om försäljningen sker under övervakning.

Den nya bestämmelsen inverkar inte på ägoförhållanden i fråga om tobaksautomater. Därför måste bestämmelsen granskas i ljuset av den allmänna klausulen om egendomsskyddet i 15 § 1 mom. i grundlagen. Det föreslagna förbudet innebär att sådana automater inte längre får användas för distribution av tobaksprodukter och rökdon. Därför kan automaten bli onödig för ägaren om den inte kan förvandlas så att den kan användas för något annat syfte. Tanken bakom bestämmelsen är dock strävan efter att försvåra spridning av tobaksprodukter bland i synnerhet minderåriga, eftersom det vid sidan av den egentliga kundservicen är rätt svårt att övervaka användningen av automaterna och vem som använder

dem. Att skydda minderåriga från de men för hälsan som rökningen förorsakar utgör ett tungt vägande och godtagbart skäl för regleringen.

Det föreslås inga ersättningar till dem som äger automaterna. Enligt utskottet utgör dock möjligheten att använda automaten under en övergångsperiod på fyra år på ett sätt som genererar inkomster en tillräcklig kompensation för det att förbudet ska träda i kraft. Från proportionalitetssynpunkt anser utskottet att det ändå är bättre att förbudet träder i kraft först den 1 januari 2015. Då kan man med säkerhet nå en övergångsperiod på fyra år, som även nämns i motiven, oberoende av när lagen antas.

Övrigt

Enligt 1 § 2 mom. i lagförslag 1 är syftet med lagen att användningen av tobaksprodukter, som innehåller för människor giftiga ämnen och orsakar beroende, ska upphöra. Varken den gällande lagen eller de nya paragrafer som föreslås innehåller dock bestämmelser som möjliggör detta. Med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna är risken att den används som stöd för tolkningar som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna i stället för att man i problemsituationer tillämpar den tolkning som bättre följer de grundläggande fri- och rättigheterna. Av konstitutionella skäl är det därför viktigt att en sådan bestämmelse som liknar en allmän politisk linjedragning stryks eller att den åtminstone omformuleras så att den bättre motsvarar innehållet i lagen.

Utskottet har också uppmärksammat 11 § i lagförslag 1, enligt vilken den som inte har fyllt 18 år inte får inneha tobaksprodukter. Innehav har inte kriminaliserats och brott mot det leder inte till några andra påföljder heller. Enligt den allmänna motiveringen i regeringens proposition (s. 20) har begränsningarna i lagstiftningen symbolisk och normskapande betydelse och ett av syftena med dem är också att fästa uppmärksamhet vid nuvarande praxis. Utskottet anser att social- och hälsovårdsutskottet bör överväga att avskaffa förbudet mot innehav i 11 § i lagförslaget i fall det inte går att visa att förbudet har normativt innehåll som är meningsfullt med tan-

ke på lagens tillämpning eftersom lagstiftning som bara är symbolisk bör undvikas.

Utskottet har inte något att anmärka mot lagförslag 2.

Utlåtande

Grundlagsutskottet meddelar

att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning, om utskottets konstitutionella anmärkningar till 8 a § 4 mom. och 12 § 1 mom. 6 punkten i lagförslag 1 beaktas på behörigt sätt.

Helsingfors den 5 maj 2010

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Kimmo Sasi /saml
vordf. Jacob Söderman /sd
medl. Tuomo Hänninen /cent (delvis)
Ulla Karvo /saml
Elsi Katainen /cent
Esko Kiviranta /cent
Kari Kärkkäinen /kd
Elisabeth Naucclér /sv

Ville Niinistö /gröna
Johanna Ojala-Niemelä /sd
Tuula Peltonen /sd
Veijo Puhjo /vänst
Tuulikki Ukkola /saml
Ulla-Maj Wideroos /sv
Ilkka Viljanen /saml
Antti Vuolanne /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Risto Eerola.